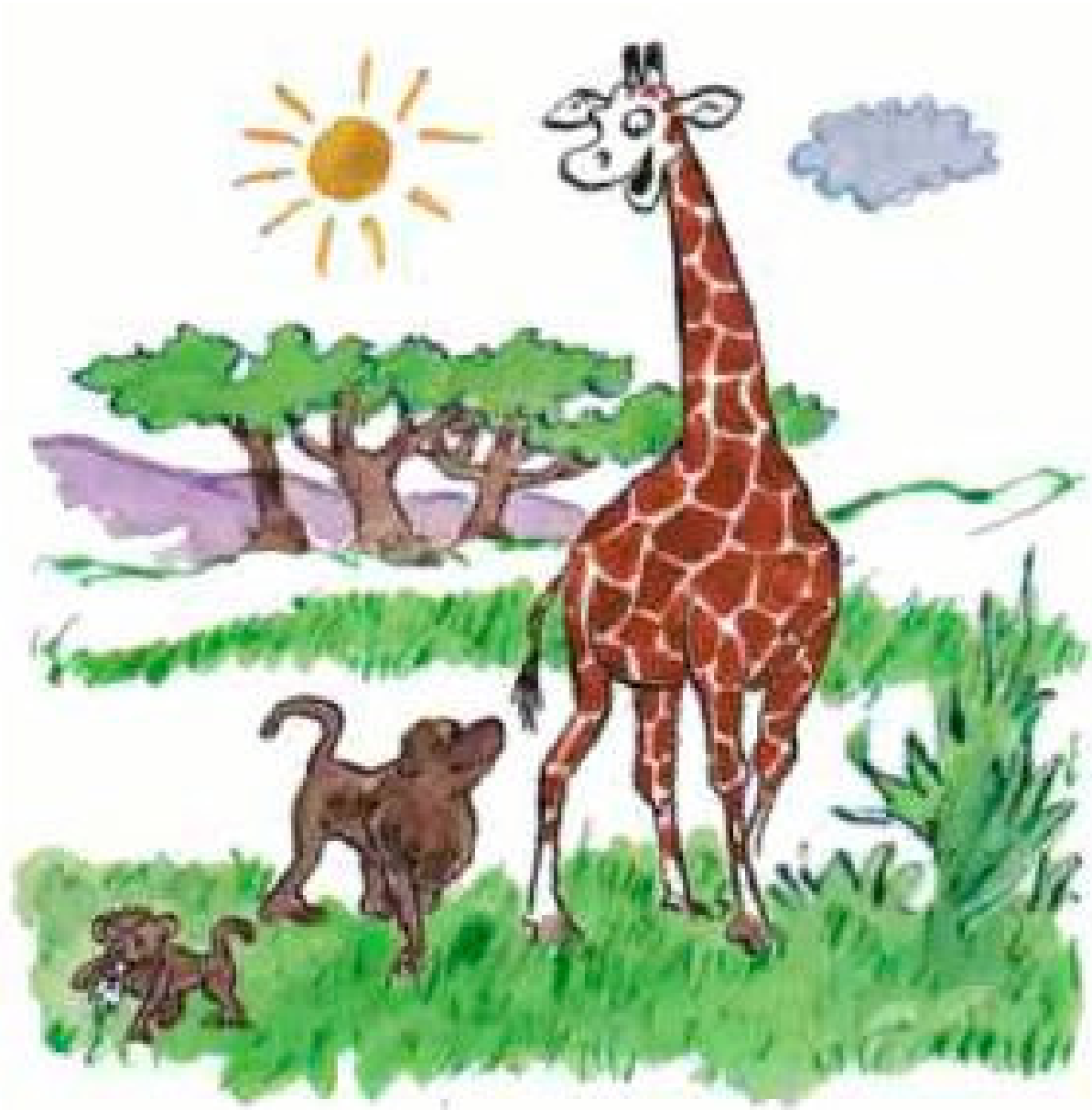

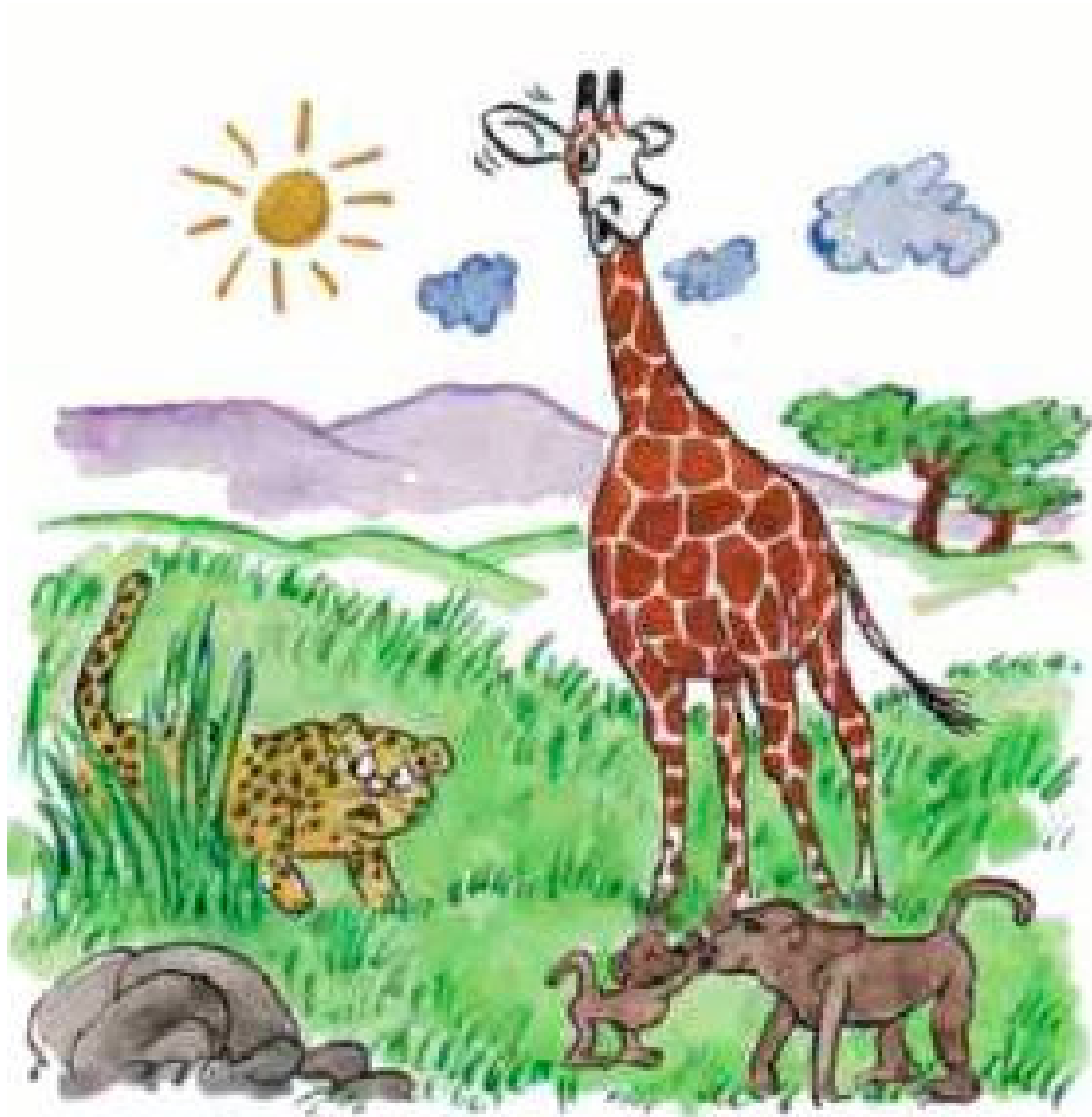
אקיטי

והמצלמה

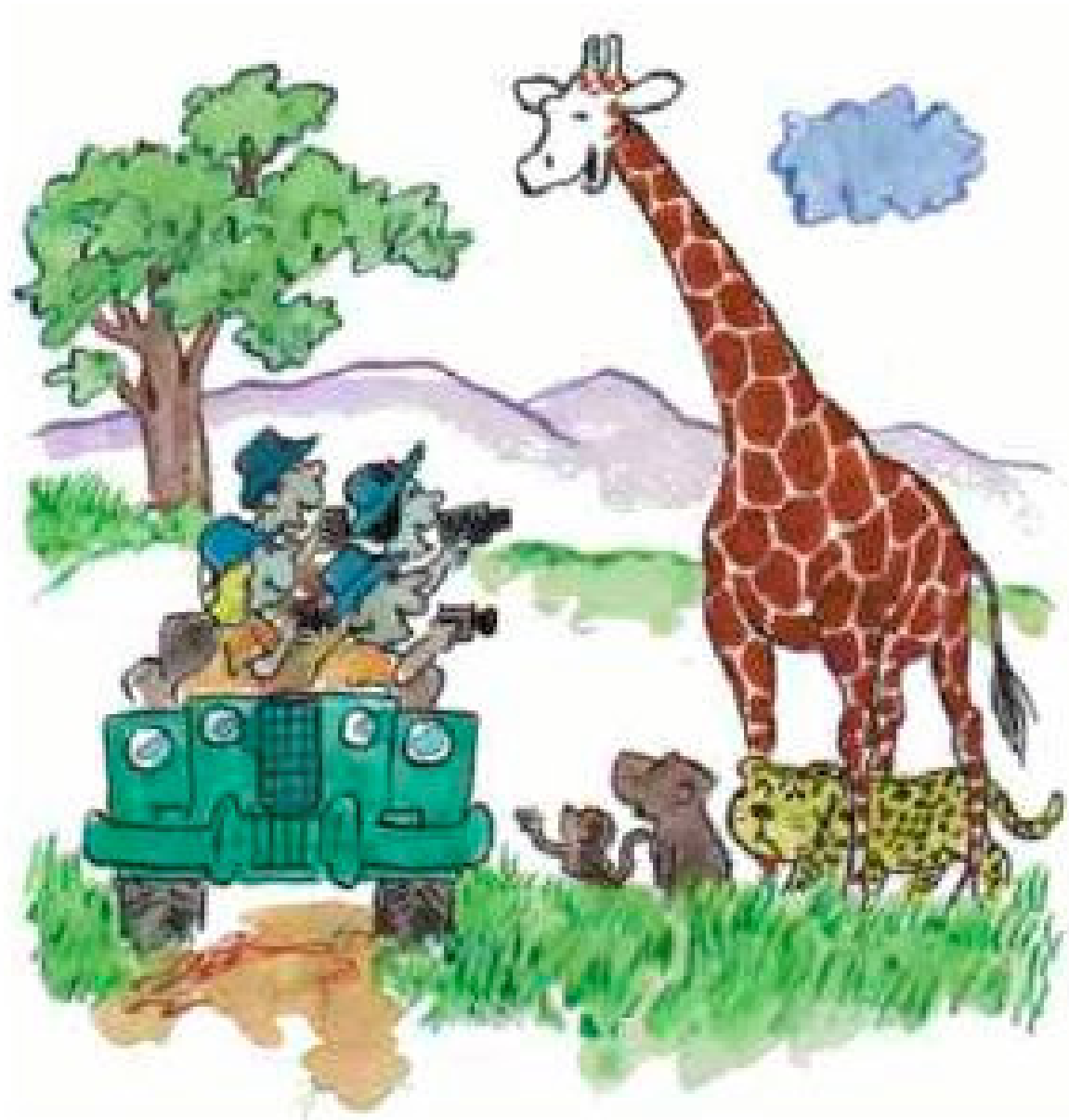

אקיטי הג'ירף טייל עם
קוף בבון דרך שבילי
היער.
"משום מה לא ראיתי כל
תיירים בזמן האחרון"
אמר אקיטי "מעניין מה
קרה להם."

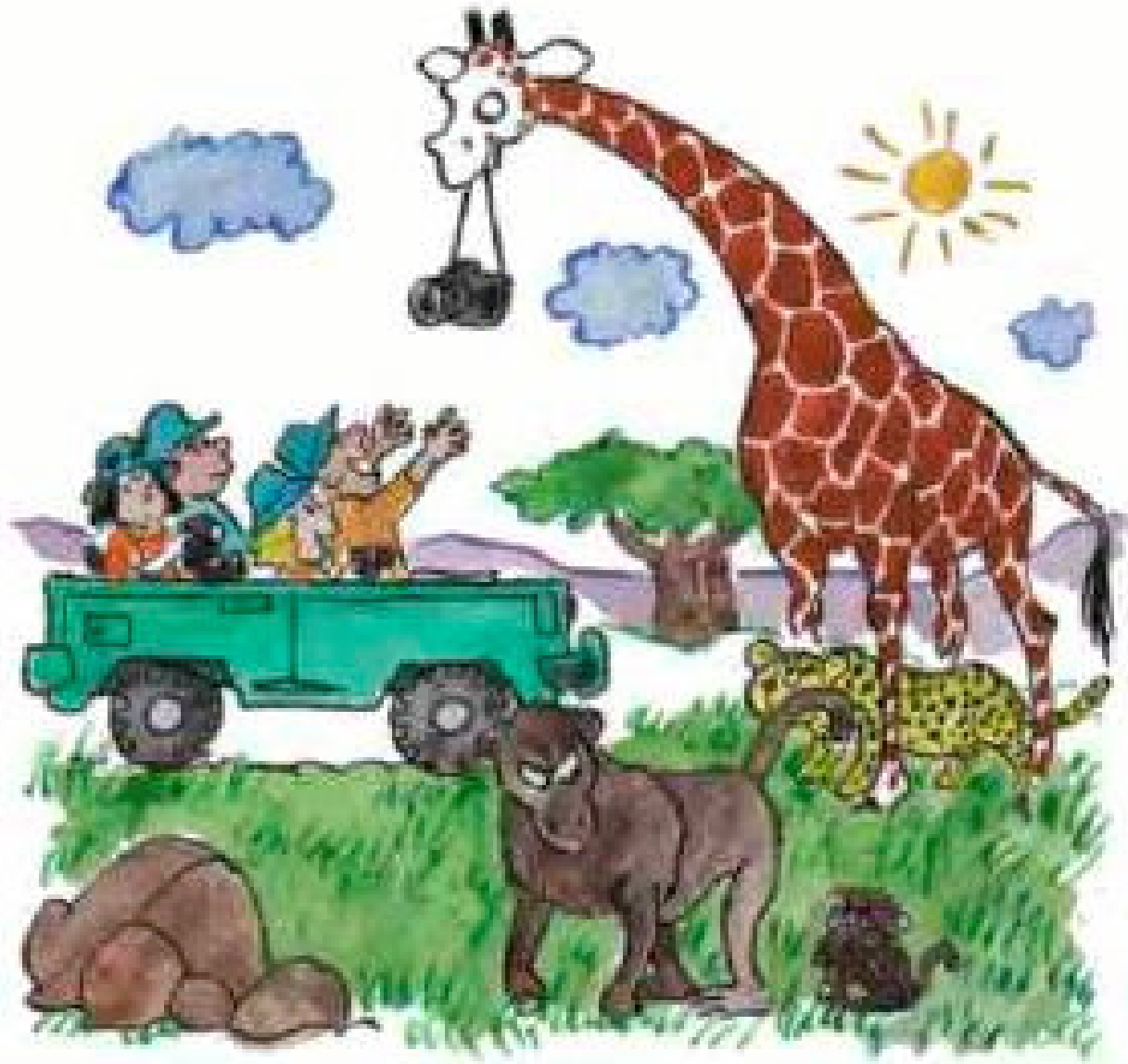
"אני לא אוהב אותם.
נקווה שלא יחזרו יותר"
נשמע קול נמוך מבין
השיחים.
"אבל הם אוהבים אותך,
נמר. תמיד מצלמים
אותך" אמר אקיטי "אבל
מהו הרעש שאני שומע?"

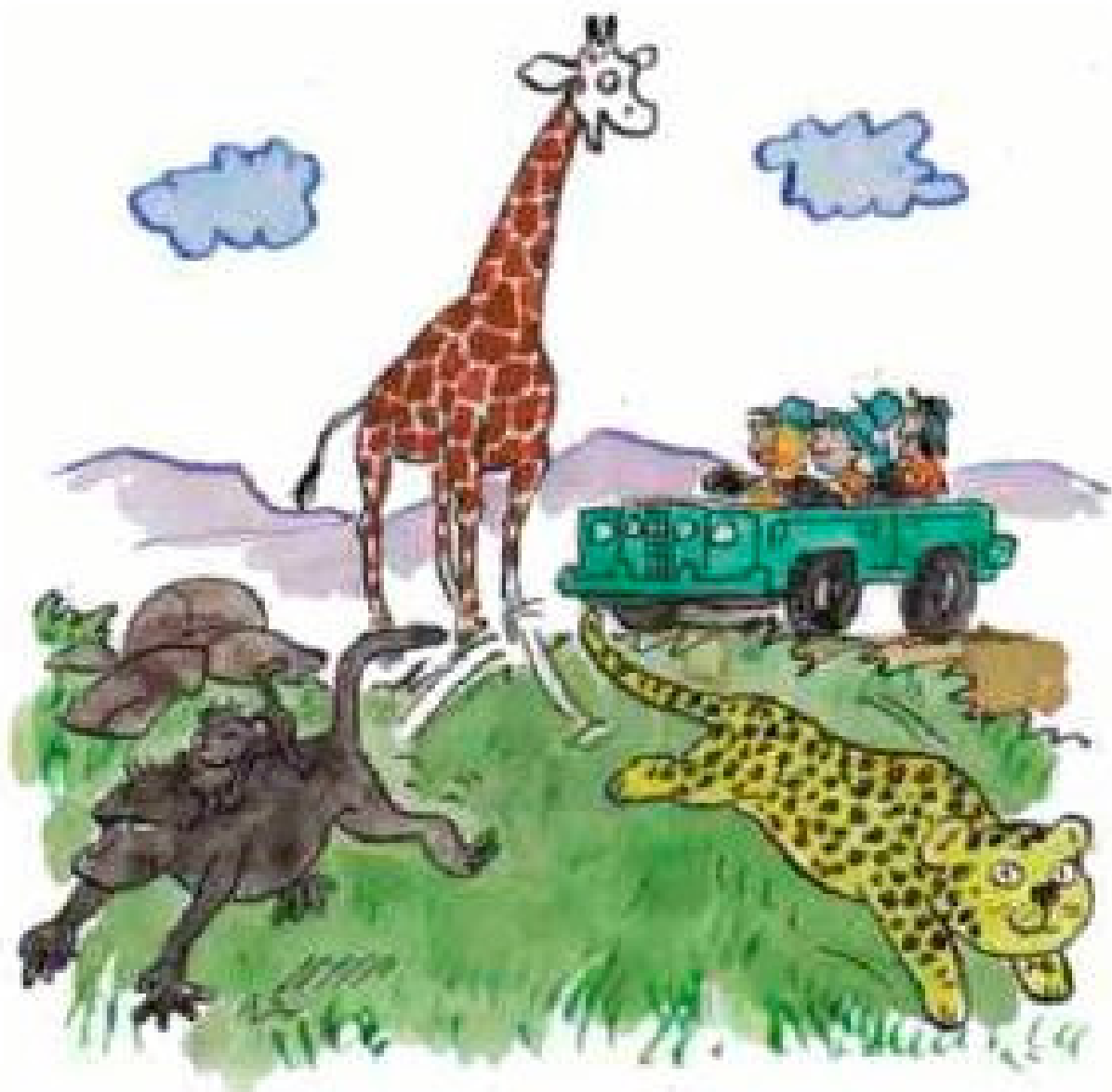
פתאום הופיעה מכונת
מלאת תיירים.
"ראו! ראו! נמר!" הם
צועקים "צריך לצלם
אותו!"
"ראית?" צחק אקיטי
"אמרת לי לך."

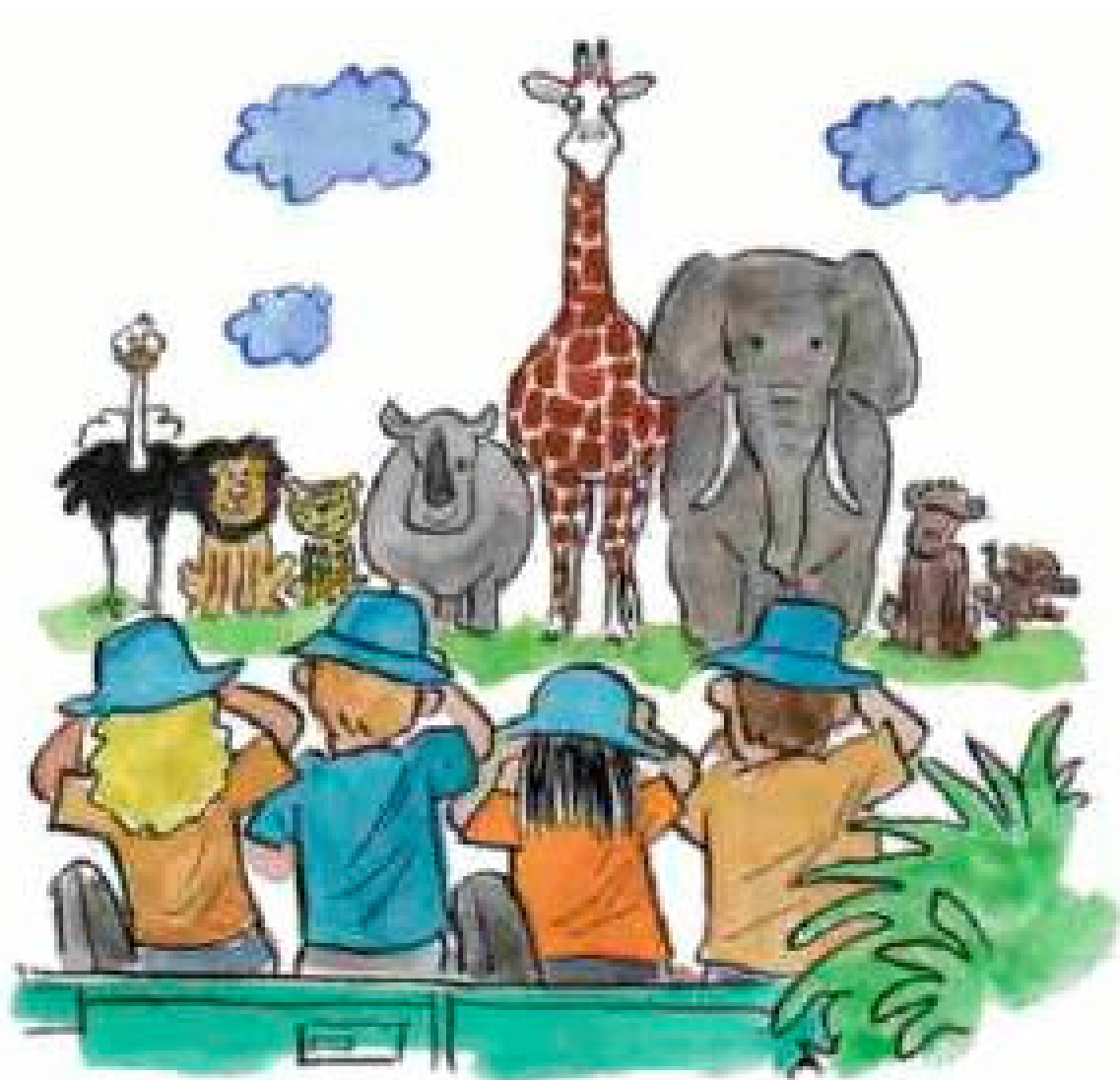
אלא שבבון קפץ על
המכונית וחטף את
המצלמה המבריקה
"מצאתי! מצאתי!" קרא.
"הי, תחזיר אותה" קראו
התיררים, מרוגזים וקצת
מפחדים.

אקיטי הושיט את צוארו
הארוך ולקח את
המצלמה מידיו של הקוף.
הוא החזיק אותה מול
ידיהם של התיירים.
"נחזיר לכם" התגרה
בהם "רק אם תצלמו את
כולנו ביחד."

"כן! כן! אנו מבטיחים"
קראו התיירים המרוגשים
"נצלם את כולכם."
החיות רצו מהר לקרוא
לכולם ואקיטי בינתיים
שמר שהתיירים לא ייסעו
משם.

והנה הגיעו כולם: היען,
האריה, הקרנף ואפילו
הפיל. התיירים צילמו את
כולם.

"נכון שאנחנו ממש
מיוחדים?" אמר אקיטי
במצמוץ עיניו.

